

ramo le v tem iskati, kér se v ljudskih šolah le premalo na razumljivost otrokin na kmetiške potrebe gleda. Ko bo pa podučenje v šolah zavednosti in potrebam učencov primerjeno, se bodo tudi kmetje koristnosti šol prepričali, rajši svoje otroke v šole pošiljali, in po svoji pomoći k šolam tudi kaj pripomogli.

Pervi pogodba pa, de bodo učitelji svoje učence v slovenšini dobro zbríhtali, je: de so sami v slovenšini dobro izučeni in de, preden se jim učiteljska služba izroči, v skušnji pokažejo, de niso samo na Slovenskim rojeni, ampak z slovenšino tudi dobro znani. Gledajo na vse te potrebe, bodo ljudske šole po kmetih kmalo lepo čvasti začele in veseli sad rodile.

L. P.

Spet ena nova pinja!

To je J. Ehtar znajdel, kteriga smo v 10. listu zavoljo dobriga izdelovanja Ferlanove pinje očitno pohvalili. Ehtar je prebrisani mojster v naradi umetalniga orodja, zato je tudi pri Ljubljanski obertniski razstavi pohvalno pismo dobil. Dolgo je že tuhtal, ali bi se ne dala stara navadna pinja takó narediti, de bi se dalo nje kolče (Butterstämpel) z kolesam goniti, in glejte — zadèl jo je. Naredil je eno tako pinjo in jo je meni v poskušnjo prinesel. Poskusili smo jo 12. dan tega mesca in v šestih minutah smo srovo maslo naredili. Morebiti bo nekterim kmetovavcam, ki se radi stariga derže, ta pinja — ktero bomo Ehtarjovo pinjo imenovali — še bolj po volji, ko Ferlanova. Opomniti pa vunder moramo, de se je Ehtar pri izdelovanju te pinje očitno perve Ferlanove znajdbe deržal. — Kér ta pinja pri izdelovanju več dela potrebuje, zato je 1 goldinar dražji in velja 6 goldinarjev. Kmetiški mojstri jo bodo morebiti bolji kup narejevali. Dobí se pri imenovanim mojstru v Ljubljani v gornim Gradišu Nr. 23, kteriga vsim, ki si kako pinjo napraviti želijo, prav zlo priporočimo.

Dr. Bleiweis.

Shalofne prigodbe.

(V Koritnizi ali v nemškim Rùtu na Tomínskim,) kjer prebivavzi sreča dan danashen, kakor njih so sedje, Šorzhani na Gorenškim, nemško govoré, je 14. Svezhana tega leta pred poldnjem 30 hifh s farovshem vred in veliko drugih sraventikavnih kmetijskih poflopij pogorélo. Savolj velike sape so bile vse té pohishtva v pol uri v plemenu. Prefrašheni prebivavzi so malo vezh drusiga, ko svoje shivljenje oteli. Hifhe, ako ravno sidane in

sadelane, so vezhidel do kamnja v pepelu. Veliko shivine, volov, krav, ovaz in prefizhev je konez vselo, kar jo je shive in sdrave ostalo, pred mrasam in lakoto dohaja. — Shalofno je sa uboge pogorélze, v nar hujshi simi pohishtev, obleke in shivesha sgubiti; shalofno, kér so bile fame tri teh hifh savarovane ali afekurirane; shalofno, kér od svojih nar blishnjih so sedov po dve in po tri ure hoda odložheni savolj pomanjkanja kolovosov, kar kupijo ali sprosijo, le nositi morajo; pa sreča nar bolj shalofno, kér je ena shena is med njih, ki je ubogajme profila, 20. Svezhana is Oblok v Snojile gredé pravo pot sgubila in smersnila.

(Is Tuhina nam pishejo:) Kvaterni petek svezher sta sreča Joshef in Helena Hribar sdrava in vesela spat v svojo stanizo, v kteri sta gostovala. Sjutrej, ko se dan stori, jih slishi gospodinja slofmerzhati, gré notri in jih najde nesavedne v postelji. Kaj je bilo njima? Svezher sta djala shervavze v pisker in nekaj kovafhkiha voglja gori; in ta shkodljiva soparza jih je takó omamila, de so jih komej oshivili; mosh je v nedeljo sjutrej sgodej spregovoril, shena pa sreča le v nedeljo svezher. On je spet terden, ona pa mlada otrozhniza, je ob tednu umerla sa hudim notrajnim prisadam, kakor smo obsfodili. Zhudno pa in ne svedljivo je to, de otroku, dve let starimu, in detetu deset tednov ta huda soparza ni nizh shkodovala, zhe ravno je pervo na konzi, drugo pa poleg njih postelje v sibelki lehalo.

L. D.

Vganjka.

Po meni hodiš, vmažes me — po tebi grem, obelim te.
Kaj je to?

Jože.

Zajdba vganjke v poprešnjim listu je:

Vrana — Rana — Ana.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	17. Šufhza.	gold. kr.	17. Šufhza.	gold. kr.
1 mernik Pphenize domazhe ..	1	21	1	28
1 » » banashke ..	1	21	1	26
1 » Turfhize	—	57	1	2
1 » Šorfhize	—	—	1	2
1 » Rèshi	1	—	1	4
1 » Jezhmena	—	—	—	51
1 » Profa	—	59	1	3
1 » Ajde	—	45	—	48
1 » Ovfa	—	33	—	36

Naznanje.

Letašnji velki zbor c. k. kmetijske družbe v Ljubljani bo 7. dan Velkitravna. Upamo, de se bo ta dan prav veliko udov skupej zbral in de bomo od njih veliko kmetijskih skušin, dobrih svetov i. t. d. slišali in de se bomo pri ti priliki od marsiktere reči združeni pomenili. — Po navadi bodo tudi pri tem zboru spet novi udje izvoljeni, in pridnim oskerbovavcam sadnjiga drevja in murv bodo sreberne svetinje podeljene. Taki pa morajo 14 dni pred zborom od gosp. dopisnikov ali namestnikov kmetijske družbe njenemu vodstvu perporočeni biti. Naj se tedaj vsak, ki od družbe kaj želi, zato na namestnika svojega kantona oberne, kteri se bo z veseljem z njim vsiga pomenil, kar želi zvestiti. Kér je za vodstvo kmetijske družbe in za nje po deželi raztresene ude bolj pripravno, če je v vsakim kantonu en namestnik postavljen, kteremu se zamorejo vse potrebne opravila izročiti, je za vsako komisijo (kanton) izmed vseh udov en namestnik za opravila kmetijske družbe izvoljen. — Drugipot bomo imena teh gospodov na znanje dali.

Vodstvo c. k. krajnske kmetijske družbe v Ljubljani 17. dan Šusca 1845.